

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 1.10.2008
KOM(2008) 604 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL MINISTERRÅDET, EUROPA-
PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG
OG REGIONSUDVALGET**

Regional integration med henblik på udvikling i AVS-landene

{SEC(2008) 2538}

{SEC(2008) 2539}

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL MINISTERRÅDET, EUROPA-
PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG
OG REGIONSUDVALGET**

Regional integration med henblik på udvikling i AVS-landene

1. SKIFTENDE VILKÅR¹

Globaliseringens virkninger mærkes mere og mere og har skabt øget økonomisk gensidig afhængighed, som landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) ikke til fulde er inddraget i. Regional integration betragtes i stigende grad som et redskab til at høste fordelene ved og modvirke de negative konsekvenser af globaliseringen.

Europa har længe støttet den regionale integration i udviklingslandene, men sidste gang, Kommissionen redegjorde for sine visioner, var i 1995². I dag er regional integration ikke blot et grundlæggende element i Den Europæiske Unions (EU's) udviklingspolitik³, men en række nylige politiske initiativer har en direkte indvirkning eller fokuserer på regional integration i AVS-landene. Særlig i de sidste to år er der sket en vigtig udvikling med regional programmering af 10. Europæiske Udviklingsfond (EUF) og en intens fase i forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler (EPA) med AVS-regioner.

Men der kan sagtens gøres mere og på en bedre måde. Tiden er inde til at gøre status, se nærmere på den indre sammenhæng i EU's indsats og skitsere mulighederne for fremtiden. Denne meddelelse indeholder en ajourført, dækkende og kohærent redegørelse for EU's syn på regional integration som en central mekanisme til bæredygtig udvikling i AVS-landene. Det beskrives heri, hvilken rolle det regionale samarbejde i politisk og planlægningsmæssig henseende kan spille, og medlemsstaterne opfordres til at bakke op omkring en fælles vision og fælles principper.

2. RESULTATER OG UDFORDRINGER I DEN REGIONALE INTEGRATION I AVS-LANDENE

Siden midten af 1990'erne har man kunnet registrere en støt, positiv udvikling i den regionale integration i AVS-landene. De mest markante resultater er bestræbelserne på at oprette frihandelsområder og told- og valutaunioner. Prisen for ikke-integration er imidlertid stadig meget høj. Problemerne varierer fra region til region, men som helhed betragtet gør fem spørgsmål sig gældende overalt:

- ***Manglende ejerskab og institutionel kapacitet på regionalt og nationalt plan.*** Her er der tale om mangelfulde mandater, mangel på juridiske og politiske redskaber til en effektiv

¹ Ekstra baggrundsmateriale findes i arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SEC(2008) 2539 af 1.10.2008).

² Meddelelse fra Kommissionen om Det Europæiske Fællesskabs støtte til regional økonomisk integration mellem udviklingslandene indbyrdes (KOM (1995) 219 endelig af 16. juni 1995).

³ Den europæiske konsensus om udviklingspolitik, http://ec.europa.eu/development/policies/consensus_en.cfm.

gennemførelsespolitik og utilstrækkelige ejerskab hos interessenterne, særlig civilsamfundet og de nationale forvaltninger.

- **Behov for at løse problemet med fragmenteringen af regionale markeder** og sikre en bedre gennemførelse af aftaler om økonomisk integration. Side om side hermed skal der foretages en strømlining af overlappende og uforenelige integrationsdagsordener, hvor der tages hensyn til hver enkelt regions særlige kendetegn (særlig øregioner).
- **Utilstrækkelig økonomisk diversificering**, som resulterer i afhængighed af et mindre antal eksportvarer og manglende komplementaritet mellem nationale økonomier.
- **Ineffektiv infrastrukturens sammenkobling**, som resulterer i alt for store omkostninger for transportvirksomhed og anlæg inden for regionerne.
- **Behov for mere effektive regionalpolitikker til at løse fælles problemer til støtte for bæredygtighed** gennem en mindskelse af de negative eksterne virkninger af økonomisk integration, en maksimering af de positive synergier mellem økonomisk integration og bæredygtig vækst og en jævnere spredning af fordelene og ulemperne ved regional integration.

3. EU'S SYN PÅ REGIONAL INTEGRATION MED HENBLIK PÅ UDVIKLING

Der foreslås følgende brede definition af regional integration, som afspejler Cotonoupartnerskabsaftalen (CPA): regional integration er en proces til fjernelse ved fælles overenskomst af politiske, fysiske, økonomiske og sociale barrierer, som adskiller lande fra deres naboer, og for samarbejde om forvaltningen af fælles ressourcer og regionale fællesgoder.

Erfaringerne fra Europa kan danne model for mange AVS-regioner. De politiske målsætninger og specifikke formål med regional integration er i det store hele de samme. Men metoderne i AVS-regionerne bygger hyppigere på et konsensuelt samarbejde og koordination end på overstatslighed og delt suverænitet.

Der kan udledes tre hovedmål for regional integration:

- **Politisk stabilitet** er en forudsætning for økonomisk udvikling. Regionale organisationer spiller en stadig vigtigere rolle ved konfliktløsning i og mellem lande og til fremme af menneskerettighederne. Regional integration bidrager også til at skabe tillid, øge forståelsen mellem bestemte grupper og den gensidige afhængighed.
- **Økonomisk udvikling:** på større og mere harmoniserede markeder skaber fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og personer mulighed for stordriftsfordele, og dette stimulerer investeringerne og dermed økonomisk vækst og øget syd-syd-handel. Den rette blanding af en gradvis udvidet konkurrence inden for og uden for regionen og en afmålt beskyttelse muliggør en gnidningsløs integration i det globale handelssystem og gør regional integration til en motor for vækst og mere effektiv bekæmpelse af fattigdom.
- **Regionale offentlige goder:** kun gennem samarbejde mellem nabolande kan man behandle spørgsmål af transnationale dimensioner som f.eks. fødevarerikkerhed, naturressourcer, biodiversitet, klimaændring og sygdoms- og skadedyrsbekæmpelse.

Denne definition og multidimensionale vision af regional integration bør ligge til grund for enhver indsats fra EU's side⁴ til støtte for integrationsprocessen i AVS-landene.

4. DEN FORESLÅEDE TILGANG TIL EU-STØTTE TIL REGIONAL INTEGRATION MED HENBLIK PÅ UDVIKLING I AVS-LANDENE

Som svar på de fem udfordringer, der er skitseret i afsnit 2, bør EU forpligte sig til at efterleve de fem nedenfor anførte mål⁵. Grundlaget herfor skal være de enkelte regioners strategiske udviklingsplan og en dialog, som skal udmunde i en fælles problemanalyse med eventuelt fokus på regionale særlige kendetegn og behov.

4.1. Styrkelse af regionale institutioner

EU bør støtte:

- *regional forvaltning og samarbejde for fred og stabilitet* mellem stater og inden for stater, herunder fremme af menneskerettighederne
- *forbedring af den institutionelle kapacitet på regionalt og nationalt plan* med nye initiativer til at styrke den nationale kapacitet til at gennemføre regionale politikker
- *forenkling af den institutionelle arkitektur* og integrationsdagsordener
- *stærkere engagement i processen for regional integration* med inddragelse af et bredere spektrum af interessenter på både nationalt og regionalt plan.

4.2. Skabelse af regionale integrerede markeder

EU bør vedvarende støtte regionerne på dette område, herunder med hensyn til:

- *reel indfrielse af regionale forpligtelser i forbindelse med varehandel*, bl.a. modernisering af toldsystemer og inkassering af offentlige indtægter
- *integration af tjenestesektoren og investering* med sigte på at forbedre konkurrencen på de regionale markeder, nedbringe overdrevne omkostninger ved tjenesteydelser og indføre mere gennemsigtige og stabile regionale investeringsregler
- *tekniske handelshindringer* (TBT) og *sundheds- og plantesundhedsstandarder* (SPS): standardisering og harmonisering med internationale standarder overflødiggør besværlig kontrol, forbedrer fødevarerens sikkerhed på regionalt plan og letter adgangen for regionalt fremstillede varer til internationale markeder
- *monetær integration*: i flere ambitiøse dagsordener for regionale monetære unioner i AVS skal der tages hensyn til, at monetær og økonomisk integration bør forløbe side om side. EU er rede til at dele sine egne erfaringer med integration og politikkoordination med AVS-partnerne. Spørgsmålet om makroøkonomisk koordination vil blive prioriteret højere i dialogen om EF's generelle budgetstøtte på nationalt plan.

⁴ Herunder partnerskabet mellem EU og Afrika om handel og regional integration.

⁵ Se afsnit 5 om virkemidlerne hertil.

4.3. Støtte til erhvervsudvikling

EU bør understrege den regionale dimension af sin støtte til erhvervsudvikling og opbygning af produktionskapaciteten på områder, hvor en indsats på regionalt plan tilfører en merværdi:

- **forbedring af lovgivnings- og reguleringsrammerne** (f.eks. erhvervs- og selskabslovgivning, industristandarder, regler om intellektuel ejendomsret, konkurrencelovgivning, skattepolitik, bl.a. vedrørende skattesvig)
- **styrkelse af produktionskapaciteten** (udvikling af industri- og eksportstrategier, regionale uddannelses- og forskningsinstitutioner)
- **udvikling af regionale finansmarkeder** med henblik på at skaffe regional og ekstern kapital til erhvervsudvikling, særlig af SMV'er
- **fremme af samarbejde mellem virksomheder** med henblik på at befordre produktionsnetværk og forsyningskæder samt netværk af erhvervssammenslutninger.

4.4. Sammenkobling af regionale infrastrukturnet

EU bør støtte en infrastrukturforøgelse med vægten lagt på at udfylde de manglende led mellem nationale vej-, energi- og telekommunikationsnet. EF-støtten til infrastruktur, som også omfatter støtte til infrastrukturpartnerskabet mellem EU og Afrika, vil blive forhøjet med 50 % mellem 9. EUF (2000-2007) og 10. EUF (2008-2013). EU-medlemsstaterne bør også bidrage til dette forehavende.

4.5. Udformning af regionalpolitikker med henblik på bæredygtig udvikling

EU bør hjælpe regionerne med at tage fælles udfordringer op, hvor en regional tilgang kan sikre befolkningen det største bæredygtige udkomme. Afhængigt af regionen kan der blive tale om følgende:

- **fødevarerikkerhed og landbrugsproduktion:** harmonisering af politikker og standarder, regionale informationssystemer, der gør det muligt at opnå mere velfungerende regionale markeder for fødevarer og landbrugsinput, forvaltning af regionale fødevareragre og tiltag til bekæmpelse af jordforringelse og ørkendannelse kan bidrage til at forbedre fødevarerikkerheden
- **fælles forvaltning af naturressourcer:** grænseoverskridende miljøproblemer kan kun tackles med alsidige og effektive regionalpolitikker. EF vil specielt bidrage til bekæmpelsen af klimaændringer og tab af biodiversitet, men også til bæredygtig forvaltning af fiskeri, skove og energi- og vandressourcer
- **social samhørighed på regionalt plan:** nationale og regionale fordelingspolitikker er også vigtige for en jævn fordeling af omkostningerne og fordelene ved regional integration på tværs af og inden for landene.

Indsatsen på de ovennævnte områder skal desuden understøttes af en udvikling af **forsknings- og teknologikapaciteten**, der gør det muligt for videnskaben at bidrage yderligere til at løse fælles problemer og befordre vækst og mindske fattigdommen.

5. DEN BEDST MULIGE UDNYTTELE AF EU'S VIRKEMIDLER TIL STØTTE FOR REGIONAL INTEGRATION I AVS-LANDENE

EU's støtte til regional integration mellem AVS-landene bygger på grundprincipperne i CPA: ejerskab, dialog og bæredygtig udvikling. EU respekterer således sine partners valg af målsætninger for deres integrationsproces, dens udformning, gennemførelsestempo og fokus. EU bør støtte de valg, som regionerne selv træffer. Det betyder, at AVS-partnerne også selv skal tage initiativer og påtage sig ansvar.

Subsidiaritet skal desuden være et vigtigt ledende princip. Det er også i AVS-partners interesse at tackle spørgsmål på et niveau, som er det rette til at løse problemer.

5.1. Politisk partnerskab mellem EU og AVS om regional udvikling

EU har for nylig indledt en udvidet global politisk dialog mellem dets institutioner og AVS-regioner, som udmundede i regionale strategier for Vestindien (marts 2006) og Stillehavet (maj 2006) og den fælles EU-Afrikastrategi (december 2007).

Dialogen drejer sig i særdeleshed om fred, sikkerhed og konfliktforebyggelse samt udveksling af erfaringer om integration og fælles politikker. Da EU selv er en integreret region bør denne dialog udvikle sig i retning af en fælles EU-approach.

Det er derfor vigtigt at forbedre den indre sammenhæng mellem alle de for EU tilgængelige instrumenter og deres effektivitet, således at de kan fremme virkeliggørelsen af de fem ovenfor skitserede mål mest muligt.

5.2. Politisk dialog på regionalt plan: tro mod ånden i Cotonouaftalen

For at styrke dialogen på regionalt plan bør EU:

- *uddybe dialogen om regional integration*: Kommissionen vil i erkendelse af, at nationalstaten har en afgørende rolle at spille for at sikre en vellykket regional integration, holde regelmæssige konsultationer om regionale anliggender med de nationale myndigheder, og i forbindelse med det løbende tilsyn med AVS-landenes indfrielse af deres forpligtelser med hensyn til god forvaltningspraksis vil det blive undersøgt, om de nationale regeringer indfrier deres forpligtelser med hensyn til regional integration.

EU bør støtte udveksling af erfaringer på tværs af regionerne og eventuelle peer reviews af planer for regional integration. I Afrika bør Den Afrikanske Union inddrages heri.

EU bør desuden lade AVS-regioner få andel i dens erfaringer på områder, hvor disse regioner mener, at det er relevant. Det gælder flere EU-politikker: økonomisk og social samhørighed, sundhed, fødevarerikkerhed, landbrug, transport, miljø og energi.

- *udvide dialogen om regional integration*: EU bør ansøre til oprettelse af regionale erhvervsfora og systematisk støtte oprettelse eller styrkelse af regionale civilsamfundsfora og parlamentariske udvalg til at føre tilsyn med regional integration.

EU bør også tilskynde akademiske institutioner til at foretage analyser af regional integration og i almindelighed lancere initiativer til at føre tilsyn med regional integration i AVS-landene - også initiativer med berøring til de økonomiske partnerskabsaftaler.

5.3. Udviklingspolitik: EU-konsensus om udvikling i praksis

Fra 2008 til 2013 vil der via 10. EUF blive bevilget større bistand til regional integration. EU-medlemsstaterne bør også væsentligt udvide deres indsats.

5.3.1. Kombination af EU-indsatsen: fælles programmering

EU bør i overensstemmelse med principperne om bistandseffektivitet lægge sig fast på en fælles tilgang til regional integration med henblik på udvikling i AVS-landene:

- EU er indstillet på fælles programmering og udarbejdelse af fælles strategier på nationalt plan. **Fællesskabets regionale programmering bør derfor være det første skridt i retning af fælles regional programmering i EU-regi.**
- Man er i gang med at sammensætte **EU-pakker for regional handelsrelateret bistand** til implementering af EU's strategi for handelsrelateret bistand, bl.a. også til gennemførelsen af de økonomiske partnerskabsaftaler. Kommissionen glæder sig over Rådets og medlemsstaternes stærke opbakning til disse bistandspakker, men den appellerer til, at der gøres en væsentlig ekstra indsats for at få disse pakker leveret så snart som muligt.
- Regionale AVS-organisationer er ofte afhængige af bidrag fra donorer. Da målet skal være finansiel bæredygtighed, er det vigtigt, at **der tilvejebringes nationale og regionale ressourcer**, særlig for at støtte de mindst udviklede lande med udarbejdelse af regionale projekter.
- Under regionens ledelse bør EU styrke sin **koordination med andre udviklingspartnere** (f.eks. de internationale finansieringsinstitutioner og regionale udviklingsbanker), så længe deres støtte er helt på linje med Parisprincipperne.

5.3.2. Udvidet bistand fra Fællesskabet

EUF's bistand til projekter med regionalt fokus udgjorde 3,2 mia. EUR i perioden 1996-2007 (8. og 9. EUF). De vigtigste indsatsområder var bæredygtig udvikling med 1,2 mia. EUR efterfulgt af infrastrukturudvikling (777 mio. EUR) og erhvervsudvikling (524 mio. EUR).

I de kommende år vil de **regionale programmer under 10. EUF** være det primære redskab i Fællesskabets støtte til regional AVS-integration. Udviklingsfonden er fra 9. EUF til 10. EUF blevet væsentligt forøget som helhed betragtet, og den regionale rammebevilling er næsten fordoblet til 1,78 mia. EUR, hvilket afspejler den betydning både EU og AVS tillægger regional integration med henblik på udvikling.

De kommende regionale strategipapirer og de regionale vejledende programmer⁶, som indeholder en analyse af situationen med hensyn til regional integration og en responsstrategi, skal tjene til at nå de fem hovedmål, der er skitseret i afsnit 4. Det drejer sig om følgende:

- Der skal i alle regioner ydes støtte til **regionale mekanismer til fremme af fred og stabilitet**, og der skal sættes ind på at forebygge og kontrollere konflikter og modvirke

⁶ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene "10. Europæiske Udviklingsfonds regionale strategidokumenter og vejledende programmer" (SEK(2008) 2538 af 1.10.2008). De regionale strategidokumenter er under endelig udarbejdelse. De her givne oplysninger har ingen konsekvenser for Kommissionens formelle vedtagelse af programmerne.

trusler mod sikkerheden (f.eks. organiseret kriminalitet), således at der efterhånden fremkommer en bredt defineret regional dagsorden for sikkerhed. I det vestlige, sydlige og østlige Afrika vil EUF-bistanden hjælpe til at styrke den regionale søjle i den panafrikanske arkitektur for fred og stabilitet.

- Der skal sættes særlig ind på **regional økonomisk integration**, idet der skal afsættes næsten 75 % af den vejledende bevilling (dvs. 1,3 mia. EUR) hertil.
- Inden for rammerne af dagsordenen for regional økonomisk integration skal der fokuseres på **specifikke regionale prioriteter** med vægten lagt på etablering af mere integrerede markeder, udvikling af produktionskapaciteten, forbedring af infrastrukturnettene og et udvidet regionalt samarbejde til fremme af bæredygtige energipolitikker. Der skal fokuseres specielt på støtteforanstaltninger under de økonomiske partnerskabsaftaler: næsten halvdelen af det regionale vejledende program for Vestindien vedrører forpligtelser i henhold til de økonomiske partnerskabsaftaler.
- **AVS-regionernes forskelligartethed** skal komme til udtryk i prioriteterne for bæredygtig udvikling. Det gælder særlig det andet indsatsområde i Stillehavet (fiskeri) og i Centralafrika (skovbrug). Der er planlagt støtte til fødevarerikkerhed og landbrug i Vestafrika og til forvaltning af jord-, vand- og havressourcerne i Østafrika.
- Der skal ydes støtte til **god regional forvaltningspraksis** med vægten lagt på kapacitetsopbygning og ikke-statslige aktører.

I de **nationale programmer under 10. EUF** vil der blive lagt større vægt på regionale spørgsmål. 30 % (3,7 mia. EUR) af den nationale rammebevilling vedrører økonomisk udvikling, hvoraf størstedelen går til økonomisk infrastruktur (ca. 3 mia. EUR med stærkere fokus på regionale forbindelser) og et stort beløb til støtte for handel og regional integration og produktionssektorer, herunder landbrug (ca. 600 mio. EUR).

EUF's rammebevilling for alle AVS-lande vil bidrage til yderligere at styrke den regionale integration i tilfælde, hvor en indsats på tværs af regionen kan tilføre en merværdi, f.eks.:

- **Erhvervsudvikling:** Fællesskabet vil arbejde sammen med Den Europæiske Investeringsbank om at styrke synergierne mellem investeringsfaciliteten (til hvilken EUF bidrager med op til 3,5 mia. EUR) og det regionale vejledende program under 10. EUF.

Virksomhedsudviklingscentrets mandat og ledelsesstruktur (gennemsnitlig støtte fra EUF på 18 mio. EUR om året) bør tilpasses for på afgørende måde at gøre dets funktion mere effektiv, og det skal navnlig bistå erhvervslivet med at drage fordel af den regionale integration.

- **Infrastrukturnet:** EU-trustfonden for Infrastrukturer i Afrika vil blive yderligere støttet som et innoverende redskab til implementering af infrastrukturpartnerskabet mellem EU og Afrika. Der overvejes lignende mekanismer for Stillehavet og Vestindien.
- **Fred og sikkerhed i Afrika:** EU vil som led i den fælles Afrika-EU-strategi fortsat støtte regionale aktørers rolle inden for rammerne af den afrikanske dagsorden for fred og sikkerhed, særlig på basis af den afrikanske fredsfacilitet.

Programmer, som finansieres over EF-budgettet, spiller også en vigtig rolle.

- *Udviklingsamarbejdsinstrumentet* (tematiske programmer vedrørende fødevarer sikkerhed, miljø og bæredygtig forvaltning af naturressourcerne, herunder energi, samt investering i menneskelige ressourcer) skal støtte regionale aktiviteter på politikområder, hvor der er behov for katalytisk eller komplementær støtte til at udvikle det regionale samarbejde.
- *Den særlige facilitet med henblik på hurtig reaktion på de kraftigt stigende fødevarepriser i udviklingslandene*, som Kommissionen har stillet forslag om, skal også bidrage til at støtte regionale politikker for landbrug og fødevarer sikkerhed.
- *Stabilitetsinstrumentet* bidrager til regional stabilisering og fredsskabende kapacitet, herunder målrettede kriseindsatser og foranstaltninger til at tackle mere langsigtede sikkerhedsstrusler på tværs af regioner.

5.3.3. *En mere effektiv implementeringsmetode*

For i højere grad at kunne virke som løftestang for anden støtte bør EU's aktiviteter på program- og projektniveau gøres mere strategiske, ved at:

- *man gradvis bevæger sig væk fra en projektbaseret til en programbaseret tilgang*
- *der aktivt tilskyndes til fælles implementeringsmetoder* såsom samfinansiering, delegeret samarbejde og donorpuljer. Erfaringerne med EU-trustfonden for Infrastrukturer i Afrika kan tages som et eksempel i denne henseende
- *de regionsdækkende fonde*, som EF og medlemsstaterne vil kunne bidrage til inden for rammerne af de økonomiske partnerskabsaftaler, og EU's strategi for handelsrelateret bistand også benyttes som redskaber i implementeringen af EU's og andre donorerers støtte til regional integration
- *der prioriteres projekter med et virkelig regionalt sigte*, som kan sikre, at projekterne og aktiviteterne i) direkte hjælper til at realisere regionale prioriteter, ii) har en virkelig regional dimension og iii) bidrager til den størst mulige vækst i regionen
- *den regionale dimension understreges på nationalt plan*, ved at der tages større hensyn hertil i projekter, som støttes på nationalt plan.

Man skal være særlig opmærksom på den nødvendige ansvarlighed og evne til effektiv implementering med regionale organisationer, der er behørigt bemyndigede af deres medlemsstater til at sikre sund finansiel forvaltning af egne midler og donormidler, på at afhjælpe svagheder ved absorptionskapaciteten i regionale organisationer og på donorerens kapacitet til at overvåge implementeringen.

AVS-landenes regionale integration bør endelig støttes i samvirke med regionernes umiddelbare omgivelser. Det indebærer en lettelse af samarbejdet mellem afrikanske regioner, f.eks. ved samfinansiering af relevante projekter via to eller flere regionale vejledende programmer. Det forudsætter også, at der ansøges til samarbejde mellem AVS-regioner,

regioner i EU's yderste periferi og de oversøiske lande og territorier (OLT), hvor der er mulighed for større regionale synergier⁷.

5.4. Handelspolitik: et mønster under ændring i en global verden i forandring

5.4.1. Økonomiske partnerskabsaftaler

Der er indgået en alsidig regional økonomisk partnerskabsaftale med de femten CARIFORUM-lande, medens EU og dets partnere i andre AVS-regioner er fast besludte på med alle lande i en region at nå frem til alsidige økonomiske partnerskabsaftaler, som bl.a. skal indeholde bestemmelser om tjenesteydelser og investering og et sæt regler for handelen i regionen, som skal være så udtømmende som muligt.

Alsidige regionale økonomiske partnerskabsaftaler er et nøgleinstrument i AVS-EU-partnerskabet om fremme af regional integration. De skal bidrage til at implementere integrationsordninger, konsolidere regionale markeder og styrke politikker for forsvarlig økonomisk forvaltning ved at forankre dem i et partnerskab med EU. De regionale økonomiske partnerskabsaftaler skal navnlig bidrage til:

- *at forpligtelserne i forbindelse med den regionale varehandel faktisk indfries*, hvilket kan ske ved at støtte eksisterende eller planlagte integrationsprojekter, herunder de nødvendige toldreformer
- *at udvide den regionale handel med tjenesteydelser og fremme investeringer i regionen* og med EU (hvis regionen vælger at inddrage disse anliggender i den økonomiske partnerskabsaftale) ved hjælp af mere gennemsigtige, stabile og udviklingsvenlige regionale regler
- *at konsolidere et sæt regler for den regionale handel* gennem en løsning af vigtige reguleringsspørgsmål i forbindelse med handelsfremme, tekniske handelshindringer og sundheds- og plantesundhedsstandarder. Hvis regionen er klar hertil, vil forpligtelser og samarbejde vedrørende konkurrencespørgsmål, intellektuel ejendomsret, sociale og miljømæssige aspekter og regler om offentlige indkøb forbedre udviklings- og erhvervsvilkårene på nationalt og regionalt plan.

De økonomiske partnerskabsaftaler indebærer reformer på regionalt og nationalt plan og indeholder detaljerede bestemmelser om udviklingssamarbejde, hvorefter EU forpligter sig til at støtte reformerne i forbindelse med disse aftaler og holde omkostningerne ved den nye handelsordning mellem AVS-regionerne og EU på et minimum.

Ønsker fra AVS-partnernes side og problemer, som de gerne vil tage op, vil blive behandlet på en fleksibel måde, der er i overensstemmelse med de internationale handelsregler, idet det sikres, at der gøres fremskridt mod komplette regionale økonomiske partnerskabsaftaler. Der vil blive taget hensyn til AVS-landenes forskellige behov og deres udviklingsstade og til udviklingen i de eksisterende regionale integrationsprocesser, da de økonomiske partnerskabsaftaler skal bygge på og fremme eksisterende regionale integrationsprocesser.

⁷ Kommissionens grønbog om de fremtidige forbindelser mellem EU og de oversøiske lande og territorier, KOM (2008) 383 endelig af 25.6.2008 og meddelelse fra Kommissionen om strategien for regionerne i den yderste periferi: resultater og fremtidsudsigter, KOM (2007) 507 endelig af 12.9.2007.

Forskelle mellem de regionale integrationsprocesser kan nemlig meget vel resultere i, at de økonomiske partnerskabsaftaler bliver forskellige fra hinanden.

5.4.2. *Andre handelspolitiske udfordringer i AVS-landene*

AVS-landene er udsat for andre handelspolitiske udfordringer, som der skal tages højde for i EU-AVS-partnerskabet:

- ***Samspillet mellem regionalisme og multilateralisme:*** EU skal slå fast, at de regionale tiltag skal være af en sådan art, at de får størst mulig virkning i udviklingshenseende. Landene skal desuden i deres indsats for at øge den regionale integration søge at løse problemer, f.eks. den aktuelle krise med høje fødevarepriser, gennem politiske løsninger på regionalt plan snarere end med nationale beslutninger, som er til hinder for opfyldelsen af regionale forpligtelser.
- ***Rationalisering af dagsordenerne for handelsintegration i Afrika:*** Den Afrikanske Union har lanceret et rationaliseringsforsøg med sigte på at fremme det langsigtede mål med kontinental integration. EU bør støtte dette forehavende, som styrker grundlaget for opbygning med tiden af en enkelt økonomisk enhed i Afrika og samtidig sigter mod at fjerne barriererne for handelen mellem afrikanske regioner. EU vil inden for rammerne af den fælles EU-Afrika-strategi samarbejde med Den Afrikanske Union og dennes kommission med dette mål for øje.

6. KONKLUSION

Regional integration bør blive et centralt element i EU's udviklingspolitik og forbindelserne mellem AVS-landene og EU. Det er en væsentlig motor for større politisk stabilitet. Det kan befordre væksten gennem koordinerede strukturreformer og gradvis handelsåbning. Regional integration er derfor en væsentlig drivkraft i virkeliggørelsen af millenniumudviklingsmålet om at reducere fattigdommen i AVS-regionerne.